

A vert csipke a csipkék királynője, s mint minden királynő, nem adja magát könnyen...

A csipkék elsajátítása során előfordulhat, hogy nehézségbe ütközünk. Álljon itt egy történet, ami példaként szolgálhat mindannyiunknak :

Erzsike néni (LP-né Békéscsaba) mesélte el, hogy fiatal korában Szarvasra ment csipkeverést tanulni, mivel ott csipkeverő bedolgozókat képeztek. Többnyire terítők készítésére keresték a bedolgozókat. Ehhez főként a vászon és félverést kellett megtanulnia, a térkitöltő alaphálót és néhány mesterfogást. Egy ilyen tanfolyam hat hétig tartott. A tanfolyamon volt olyan, aki könnyen tanulta meg a mesterséget.

Erzsike néni el volt keseredve, mert a csipke nem akarta megadni magát, nem akart sikerülni. A hatodik hét végén azok a tanulók, akik elsajátították a technikát, otthoni elkészítésre kaptak kisebb mintakartonokat, amelyeket már a Háziipari Szövetkezet részére kellett elkészíteni.

Erzsike néni kapott utoljára, úgy, hogy majd meglátjuk, gyakoroljon még. A kitartás, a sok gyakorlás meghozta gyümölcsét, mert a szövetkezet évek múltával egy országos versenyen éppen Erzsike néni munkájával kapott díjat. Munkáit Budapesten a Váci utcai boltban a szövetkezet megszűnése után is keresték, megrendelték.

Ami különleges volt még, hogy csipkeverés közben regényt olvasott... ezt a fia is megerősítette, de ezt a tudást már nem tudtuk tőle elsajátítani...

Összegezve: Soha nem szabad feladni, mert lehet, hogy hosszabb úton, mégis eljutunk az eredményhez.